

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha : 14. 1. 2019
Č. j. MSP-133/2018-OJD-SPZ/5
Počet listů: 3
Přílohy: 4

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obvinění Ing. K.Ch. – stížnost pro porušení zákona

Příloha:

1. Kopie policejního spisu č. j. KRPU-107287/TČ-2014-041081-ST (15 svazků)
2. Úřední záznam státní zástupkyně ze dne 16. 3. 2017 č. j. 1 ZN 8315/2014-84 včetně dvou konceptů usnesení policejního orgánu podle § 160 odst. 1 trestního řádu s poznámkami státní zástupkyně
3. Úřední záznam státní zástupkyně ze dne 22. 3. 2017 č. j. 1 ZN 8315/2014-86
4. Úřední záznam státní zástupkyně ze dne 2. 10. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-97

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněných **1. Ing. K.Ch., 2. Ing. J. Z., a 3. JUDr. A.W.,**

stížnost pro porušení zákona

1. proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 3. 7. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-49, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodná zamítnuta stížnost obviněného Ing. K.Ch. a obviněného Ing.

J.Z. proti usnesení policejního orgánu ze dne 3. 4. 2017 č. j. KRPU-107287-224/TČ-2014-041081-ST o zahájení trestního stíhání; a

2. proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 2. 10. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-98, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodná zamítnuta stížnost obviněného JUDr. A.W., proti usnesení policejního orgánu ze dne 3. 4. 2017 č. j. KRPU-107287-225/TČ-2014-041081-ST o zahájení trestního stíhání.

Usnesením policejního orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územního odboru Ústí nad Labem, Oddělení hospodářské kriminality (dále jen „policejní orgán OHK“) ze dne 3. 4. 2017 č. j. KRPU-107287-224/TČ-2014-041081-ST bylo zahájeno trestní stíhání obviněného Ing. K.Ch. a obviněného Ing. J.Z. pro zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku a pro přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

Předmětné usnesení bylo dne 10. 4. 2017 doručeno obviněnému Ing. Ch. i obviněnému Ing. Z. a dne 1. 8. 2017 též obhájci obviněných Mgr. J.K.. Dne 13. 4. 2017 pak oba obvinění prostřednictvím svého obhájce podali proti shora citovanému usnesení odůvodněnou stížnost. Opravný prostředek podali oba obvinění v zákonné lhůtě.

O této stížnosti rozhodla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem (dále též „dozorující státní zástupkyně“), usnesením ze dne 3. 7. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-49 tak, že stížnost obou obviněných podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítla jako nedůvodnou.

Usnesením policejního orgánu OHK ze dne 3. 4. 2017 č. j. KRPU-107287-225/TČ-2014-041081-ST bylo zahájeno trestní stíhání obviněného JUDr. A.W., Ph.D., pro zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku a pro přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

Předmětné usnesení bylo dne 10. 4. 2017 doručeno obviněnému a dne 31. 7. 2017 též obhájci obviněného. Dne 11. 4. 2017 pak obviněný podal proti shora citovanému usnesení stížnost. Stížnost obviněný podal i dne 2. 8. 2017 prostřednictvím svého obhájce, kterou dodatečně odůvodnil v dopise ze dne 9. 8. 2017. Opravný prostředek tedy podal i tento obviněný v zákonné lhůtě.

Usnesením ze dne 2. 10. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-98 dozorující státní zástupkyně stížnost obviněného JUDr. A.W. Ph. D., ze dne 2. 8. 2017 podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodnou zamítla. (Na tomto místě je nutné poznamenat, že dozorující státní zástupkyně ve svém rozhodnutí opomněla rozhodnout o stížnosti obviněného ze dne 11. 4. 2018, přičemž rozhodla pouze o stížnosti obviněného podané prostřednictvím obhájce.)

Citovanými pravomocnými usneseními dozorující státní zástupkyně byl porušen zákon v § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu v neprospěch všech tří obviněných.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu, jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1 (orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení, přičemž jde-li o usnesení policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem státního zástupce nebo na jeho pokyn, může policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem státního zástupce) předloží věc k rozhodnutí policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci.

Pokynem se podle § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu rozumí nejen pokyn vydaný podle § 12d odst. 1 a 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů nebo pokyn podle § 174 odst. 2 písm. a) a d) trestního řádu, ale také jiné úkony státního zástupce výslovně neoznačené jako pokyn, jestliže však vyjadřují jednoznačný názor na otázku důležitou pro řešení věci. Přitom postačí uvedení těchto úkonů jen v odůvodnění usnesení či v písemně zachycené zprávě o prověrce trestního spisu v rámci dozorové činnosti státního zástupce. Za souhlas podle § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu je třeba považovat nejen úkony takto v zákoně výslovně označené, ale také další úkony státního zástupce, kterými vyjadřuje své kladné stanovisko ke konkrétnímu rozhodnutí policejního orgánu. Státní zástupce je oprávněn v rámci dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení usměrňovat činnost policejního orgánu a v rámci tohoto oprávnění také vyjádřit právní názor na posuzovanou věc. Za souhlas ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu proto lze považovat nejen úkon státního zástupce takto výslovně označený a vyžadovaný (např. podle § 76 odst. 1, § 79 odst. 1, § 79a odst. 1, § 79c odst. 2, § 79e odst. 1, § 83b odst. 1 trestního řádu a dalších ustanovení), ale podobně, jak bylo předtím uvedeno ohledně pojmu pokyn, též další úkony státního zástupce, jimiž vyjadřuje své kladné stanovisko ke konkrétnímu rozhodnutí policejního orgánu. Takový souhlas pak může být rovněž obsažen i v písemně zachycené zprávě o prověrce trestního spisu v rámci dozoru státního zástupce nad zachováváním zákona v přípravném řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2013 sp. zn. 5 Tz 94/2012).

Za souhlas ve smyslu § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu je třeba považovat i případ, kdy policejní orgán konající vyšetřování v určité trestní věci již před zahájením trestního stíhání obviněného věděl od dozorujícího státního zástupce, že usnesení o zahájení trestního stíhání bude akceptováno, na čemž nic nemění ani skutečnost, že dozorující státní zástupce dal k trestnímu stíhání souhlas způsobem, který trestní řád neupravuje (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 7. 2013 sp. zn. 7 Tz 32/2013).

Za souhlas se však naopak nepovažuje vzetí na vědomí zamýšleného postupu policejního orgánu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2016 sp. zn. 5 Tz 40/2016).

Porušení zákona je dáno tím, že dozorující státní zástupkyně nepředložila stížnosti proti usnesením policejního orgánu OHK nadřízenému státnímu zástupci a v důsledku takového pochybení rozhodl věcně (funkčně) nepřislušný státní zástupce. Stalo se tak za situace, kdy dozorující státní zástupkyně dne 16. 3. 2017 vyhotovila záznam č. j. 1 ZN 8315/2014-84 o konzultaci s policejním orgánem OHK ze dne 13. 3. 2017, která se týkala znění usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu Ing. Ch. a Ing. Z. s tím, že nástin usnesení jí byl předem zaslán policejním orgánem. Dozorová státní zástupkyně k textu

usnesení uvedla připomínky a uložila policejnímu orgánu OHK přepracovat usnesení v určité lhůtě do finální podoby. Přílohu tohoto záznamu pak tvoří koncept usnesení o zahájení trestního stíhání obviněných Ing. Ch. a Ing. Z. a výroková část usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného JUDr. A.W., Ph.D., které obsahují rukou psané poznámky a opravy. Ze záznamu dozorující státní zástupkyně o provedené prověrce ze dne 21. 3. 2017 vyhotoveného dne 22. 3. 2017 vyplývá, že dozorující státní zástupkyně akceptovala nově zpracované usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu ohledně obviněných Ing. Ch. a Ing. Z., a že předmětem jednání bylo i znění usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu týkajícího se obviněného JUDr. W., Ph.D. Dne 2. 10. 2017 dozorující státní zástupkyně vyhotovila záznam, ze kterého se podává, že usnesení o zahájení trestního stíhání obv. JUDr. W., Ph.D., bylo předběžně konzultováno s tím, že dozorující státní zástupkyně hodlá usnesení potvrdit a stížnost zamítnout.

Na základě shora uvedeného je zřejmé, že v projednávané věci dozorující státní zástupkyně zamýšlené zahájení trestního stíhání vůči shora uvedeným obviněným nevzala pouze na vědomí, ale zjevně vyjádřila aktivní činností své kladné stanovisko ke konkrétním usnesením policejního orgánu OHK.

Jelikož v projednávané věci obvinění proti usnesením policejního orgánu OHK o zahájení trestního stíhání podali v zákonné lhůtě stížnosti, kterým nebylo vyhověno policejním orgánem OHK podle § 146 odst. 1 trestního řádu, měly být tyto pro souhlas dozorující státní zástupkyně postoupeny v intencích § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu nadřízenému orgánu, tj. v posuzovaném případě státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem. Pokud tak dozorující státní zástupkyně neučinila a svými usneseními ze dne 3. 7. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-49 a ze dne 2. 10. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-98 sama rozhodla tak, že stížnosti obviněných jako nedůvodné podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítla, porušila tím zákon v neprospěch obviněných, neboť k těmto rozhodnutím nebyla ze zákona oprávněna. Svým postupem obviněné zbavila práva na nestranné a objektivní posouzení jejich opravných prostředků nadřízeným orgánem.

Na základě výše uvedených skutečností proto **n a v r h u j i**, aby Nejvyšší soud:

I. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že

- a) Usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 3. 7. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-49 byl porušen zákon v ustanovení § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu a v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu v neprospěch obviněných Ing. K.Ch. a Ing. J.Z.;
- b) Usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 2. 10. 2017 č. j. 1 ZT 163/2017-98 byl porušen zákon v § 146 odst. 2 písm. a) trestního řádu a v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu v neprospěch obviněného JUDr. A.W., Ph.D.;

II. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil obě napadená usnesení i všechna případná další obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, a

III. podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 7/2019](#)